

Új Mustármag

A Bethánia CE Szövetség hírlevele

2018 január- február

„Legyen derekatok felővezve, és lámpásotok meggyújtva.

Ti pedig legyetek hasonlóak az olyan emberekhez, akik várják, mikor tér vissza Uruk...”

(Lk 12,35)

Tartalom:

- 2 Rendszeres alkalmaink
- 3 2018. év jeligéje
- 4 Üzenet a WCEU elnöktől
- 5-7 A Mi Atyánk – 6.rész
- 8 Gondolatok Ábrahám életéből
- 9 2018. évi programnaptár
- 10-11 Adventi Hitmélyítő Hét
- 12-13 Felix Salten: BAMBI részlet
- 14-15 Egy hétköznapi hos
- 16-17 Megújító alkalom Vaján
- 18-19 In Memoriam Balla
Sándorné

2 HETI és HAVI RENDSZERES ALKALMAK

Budapest:

a Pince A30-ban (IX. ker. Angyal u. 30.)

Kedden 17,30-kor Imaközösség,

18,00-kor igetanulmányozó közösségi óra.

Minden hónap első vasárnapján 16 órai kezdéssel csendes délután van. Ezen egy előadás hangzik el egész évre tervezett program szerinti témával, majd utána megújító óra van.

Debrecenben: (Kálvin tér 17.)

Vasárnap 16 órai kezdettel közösségi bibliaóra, a nagytemplomi ref. gyülekezeti teremben.

Fülöpszálláson:

Házi bibliaóra, időpontja megbeszélés szerint.

Hajdúböszörményben:

Pénteken 16 órai kezdéssel bibliaóra a Kálvin téri ref. gyülekezet ifjúsági termében.

Minden hónap első péntekjén megújító órát tartunk.

Miskolcon:

Hétfőn 16:30 órakor kezdődik a bibliaóra a Kossuth Lajos utcai ref. gyülekezet II. em.-i kistermében.

Minden hónap utolsó hétfőjén ugyanebben az időben megújító óra van.

Szegeden:

Dr. Juhász Imréné lakásán (Pillich Károly u. 27/a) házi bibliaóra megbeszélés szerint.

Vaján:

Minden hónap első hétfőjén 18 órai kezdettel megújító óra.

Zsámbékon:

Házi férfi bibliaóra, időpontja megbeszélés szerint.

IMATÉMÁK

Hálaadás:

- közösségünkben történetekért, a kapott üzenetekért, az elhunytak életéért stb.,
- a nyári konferenciákon, táborokban nyert áldásokért,
- a piliscsabai missziói otthonban végzett karbantartási, fejlesztési munkákért,
- a piliscsabai missziói otthonunkban elmúlt időben végzett lelki munkákért,
- más keresztyén szervezetek által a végzett lelki munkákért (pl. cigánymisszió, börtönmisszió)

Bűnbánat:

- engedetlenségeinkért, mulasztásainkért, a Lélek által megmutatott más bűneinkért,
- azért, hogy nem használtuk ki a kapott lehetőségeket, alkalmakat bizonyágtételre,
- hogy nem voltunk az Úr irányítása alatt, és inkább a testiek töltötték be gondolatainkat.

Kérések:

- bölcsességet, az Úr Lelke általi iránymutatást magunknak, de különösen vezetőinknek,
- önkéntes munkatársakat, odaszánt életű testvéreket,
- beteg testvéreink számára erőt, segítséget és az Úr akaratára hagyatkozást,
- vigasztalást az elhunytak gyászoló családtagjai részére,
- üzenetet, az Úr jelenlétét rendszeres és különleges alkalmainkra,
- táborainkon, konferenciáinkon résztvettek számára, az Úr munkájának folytatását,
- háborús veszélyben élőknek védelmet, a háborús konfliktusok megoldását, befejezését,
- vezetőinknek (állami, egyházi, helyi, stb.) bölcsességet, alázatot, önzetlenséget, felülről való szeretetet.

„Ne legyetek meggondolatlanok, hanem értsétek meg, mi az Úr akarata.” (Ef 5,17)

Kedves szövetséges testvérek!

Különös számunkra ez az év. 115 évvel ezelőtt, 1903-ban alapították a Bethánia Egyletet Szabó Aladár és dr. Kecskeméthy István teológiai tanárok, kérésükre még ebben az évben a CE Világszövetség felvette tagjai sorába az Egyletet. Christian Endeavor (CE) mozgalmat 137 évvel ezelőtt alapították.

Erre való emlékezés különös feladatot kell, hogy adjon. Végig gondolni a megtett utat, összegezni és a hit bátorságával előre tekinteni és nagyokat álmodni! Ebben van segítségünk az évi igénk! *„Ne legyetek meggondolatlanok, hanem értsétek meg, mi az Úr akarata.”*

Mi az Úr akarata? Hogy lehet azt megérteni? Az Efézusi gyülekezetnek írt páli levél központi üzenete: „...Isten kozmikus méretű megmentő munkájáról, népének egybegyűjtéséről és annak a világban végzett szolgálatra való felkészítéséről szól.” (Jub.kom.) Más szóval, az Isten örök akaratáról és munkájáról, amely az egyházban és az egyház által történik a világban. Az Isten akarata az egész világ előtt, az egyház tagjainak az életében lesz látható – szeretet, engedelmesség, tanúságtétel és imádságban a hálaadás által. A Szentlélek elkötelezett munkája a tagok szolgálatra való felkészítése, intés és figyelmeztetés által.

Ez olvasható a vezérigénk előtt: *„Gondosan ügyeljete tehát arra, hogyan éltek: ne balgán, hanem*

bölcsen. Használjátok fel az időt, mert rossz napok járnak. Ne legyetek értetlenek, hanem értsétek meg az Úr akaratát.”

„Az apostol, miután megmutatta a világosság fiai küldetését, még egyszer figyelmezteti őket, hogy nagyon ügyeljenek, miként élnek. Azért, mert rajtuk van a világ szeme. Úgy kell élniük, mondja Kálvin, mintha egy emberekkel zsúfolt arénába volnának állítva, Isten és angyalok szeme elé. Vigyázniuk kell először is, mert nehéz, sőt gonosz napok jönnek, tele próbatételekkel. Azután azért kell ügyelniük, mert az idő mindig vissza nem térő alkalom (kairos) a hívők számára, amit meg kell ragadni, ki kell használni, áron is megvenni. De mire alkalom az idő? Az Úr akarata megértésére. Közlebből arra, hogy Istent megismerjék ők maguk, aztán felhasználják az időt arra, hogy megismertessék Őt a világgal. Ez nem könnyű dolog.” (Jub.kom.)

Az Ige, mint egyetlen biztos szilárd alap itt van a kezünkben. Az előttünk járó elkötelezett, mennybe előre ment szövetséges testvéreink által ránk hagyott hagyaték, „a szövetségmegújító fogadalom” amelyhez igyekszünk igazítani életgyakorlatunkat. Mire van még szükség ahhoz, hogy az igének intését elfogadva megérthessük Isten akaratát? Az idő jó kihasználására!

Tudatosítani kell magunkban, hogy az alkalomnak (kairos) vissza

nem térő ideje van! Gondosan kell ügyelni arra, hogy kihasználjuk, megragadjuk, áldozatok árán is ott legyünk, ahol Isten Lelke munkálkodik. Ez csak úgy lehetséges, ha jelen vannak és engedik, hogy munkálkodjon bennük szeretete által (Gal 5,6). Mert Krisztus Jézusban semmi más nem jön számításba!

Az apostol megerősíti, hogy az igével való találkozás mindig alkalom arra, hogy feltárujjon számunkra az erőnek és örömnél a forrása: Ebből a forrásból való merítésre buzdítja a hívőket, amikor ezt írja: Teljesedjétek be Szentlélekkel! Ha ezt elnyerik, akkor békeség és öröm árad szívükbe,

Isten magasztalására nyílnak ajkaik. Ahogy egyik írásmagyarázó mondja: „Mély megrendülés, – ugyanakkor felüdülés és olyan öröm, mely minden értelmet felülhalad – van abban az állapotban, melyben Isten szeretete kitölteti a szívekbe a gyülekezetben a Szentlélek által. Küzdés és gond elfelejtődnek, betegség és baj semminek tűnnek, dicsekedni tudnak a nyomorúságokban, szemébe tudnak nézni még a halálnak is, amikor Isten vigasztalásának erős bora kitölteti lelkükbe.” (Jub.kom.)

Gyurkó József főtitkár

28. Christian Endeavor (CE) Világtalálkozó 2018. július 25-29.

San Diego, Kalifornia, USA.

A Világtalálkozó témája

A Világtalálkozót szervező Bizottság egy nyitott témát választott: A több kultúrát képviselő országok hogyan tudnák megosztani a CE alapelveit? Az Istennel való kapcsolatunkat hogyan tehetnénk nyitottabbá? Hogyan lehetne erősebb kapcsolatokat építenünk a helyi egyházakkal? Nagyobb elhivatottsággal kötődünk a Krisztus testéhez és dolgozzunk együtt, hogy **Krisztus Evangéliuma terjedjen! Kövessük Krisztus vezetését, hogy Krisztus elérje a világot, mert a világnak nagy szüksége van Rá.**

Üdvözléssel:

Dave Coryell
CE Világszövetség főtitkára

Üdvözlök mindenkit a Christian Endeavor világméretű ima-hetén.

A fejemben reménytelenül kerestem egy bibliai szakaszt, amiről beszélhetnék az év első napján. El akartam kerülni, hogy egy bibliai szöveget lealacsonyítsak ürügyként és egy fajta éves programbeszédet tartsak, ami csupán az én emberi álmaimat tükrözi, vagy egyszerűen összhangban van a szituációval (vagyis az év kezdetével). Szomjaztam valami után, ami az én ambícióimtól szabad és/vagy a keserűségtől, amit én tapasztaltam nemrégiben. Aztán ráakadtam erre a bibliai versre. A szemem elé bukkant egy kicsi keresztény magazin borítójáról: **„A reménységben örvendeztetek, a nyomorúságban legyetek kitartók, az imádkozásban állhatatosak.” (Róm 12,12)** Ez megfogott engem, mióta láttam ezt utoljára. Most azt kívánom, hogy ez a „megfogás” ne engedjen engem és téged elmenni!

A rómaiaknak szóló levélben az 1-11 fejezetben Pál leírja a keresztény hit alapjait (mit hiszünk mi), 12. fejezetben leírja a keresztény életet. (hogy kéne nekünk élni). Mit kell tenni és mit nem kell tenni a keresztényeknek. Ez a három kis szál

intés része egy hosszabbnak és ezeknek a részei nem véletlenül vannak egymás mellé helyezve. Próbáljuk meg megérteni és meghallani ezeket az intéseket összerakva egy imalistára, az imahét első napjára!

Jó tudni: vannak férfi és női testvéreid világszerte, imádkozva veled és érted. Továbbá: Akár együtt imádkozol egy csoportban, vagy egyedül imádkozol, légy biztos ebben: nem vagy egyedül, sem csoportként, sem egyénként. Te segítve vagy, mert *„Ugyanígy segít a Lélek is a mi erőtlenségünkön. Mert amiért imádkoznunk kell, nem tudjuk úgy kérni, ahogyan kell, de maga a Lélek esedezik értünk kimondhatatlan fohászkodásokkal. Aki pedig a szíveket vizsgálja, tudja, mi a Lélek gondolata, mert Isten szerint jár közben a megszenteltekért.” (Róm 8:26-27)*

Legyen ez neked (egyéni vagy csoportként) a legjobb ajándék a **Christian Endeavor mozgalom 137. születésnapján!**

Neked, szükségben és Isten kegyelmének reménységében.

Rev. Kálmán Adorján
WCEU elnök

A Mi Atyánk – egy Zsidó imádsága (6. rész)

Az Úr imádsága: Legyen meg a Te akaratod, amint a mennyben, úgy a földön is !

Első pillantásra úgy tűnik mintha ezt a harmadik kérést könnyebben meg tudnánk érteni, mint az első kettőt. Más kérdés azonban, hogy ez

megkönnyíti-e ezen kérés elmondását.

Mert, hogy mi az Isten akarat, az végső soron el van takarva előlünk emberek előtt. Ezért úgy tűnik, hogy csak az Isten akaratába való enyhén rezignált beletörődés marad a számunkra. Éppen az elmélyülten

imádkozók szokása az, hogy ezt a kérést Jézus gecsemánéi imádkozásának fényében lássák. Elfogatása előtt Jézus imában küzd az Atyával. Végezetül azt mondja: „*Atyám, ha nem távozhatsz el tőlem ez a pohár, hanem ki kell innom, legyen meg a Te akaratod.*” (Mt 26,42) Ennek a kérésnek fontos aspektusa, hogy a kívánságainkat és kéréseinket Isten kezébe tesszük.

Ez azonban nem az egyetlen tartalma, még csak nem is a legfontosabb. Ha a benne lévő kijelentést az első két kérés irányultságával összevetjük, akkor egyértelművé válik: a hangsúly nem azon van, hogy elfogadjuk Isten akaratát, hanem azon a vágyon, hogy Isten jó akarata közöttünk, emberek között érvényre jusson.

A biblia üzenete ugyanis semmilyen kétséget nem hagy a felől, hogy mi az Isten akarata: Isten életet akar, azt akarja, hogy az emberek üdvözüljenek, és ezért az Ő kegyelmes akarata minden élet alapja és ereje. Az emberiség üdve és jó sorsa azon múlik, hogy érvényesül-e az Ő akarata.

Az I. Timóteus levélben található az a hangsúlyos kifejezés, hogy az Isten „*azt akarja, hogy minden ember üdvözüljön, és eljusson az igazság megismerésére*” (I. Timóteus 2:4.) És Isten akarata, amelynek Jézus a Gecsemánében elmondott imádságában alárendeli magát, nem egy kifürkészhetetlen döntés, hanem Isten egyértelmű akarata arra vonatkozóan, hogy fia kereszthalála által önmagával kibékítsen.

Legyen meg a Te akaratod, tehát azt jelenti: Isten igenli (jóváhagyja, támogatja) az életet.

Arról a kérdésről és sürgető

vágyról szól az imának ez a része, hogy Isten támogatása (igenlése) - mindarra vonatkozóan, amit teremtett, és a kinyilvánított akarata, hogy mindazokat megmentse, akik a kárhozatba vezető úton haladnak, egész konkrétan a mi életünkben és ebben a világban - valósággá váljon. Aki ezt kéri, reménykedik abban, hogy ez az igen nem csak általában érvényes, hanem az emberek hétköznapijaiban is érezhetővé válik - vagy, ahogy azt Jézus a harmadik kérésben fogalmazza meg: amit a mennyben, úgy a földön is.

A menny és a föld ehelyütt valóságunk két dimenzióját juttatja kifejezésre: a menny a valóságnak az a dimenziója, amelyet teljes mértékben Isten szab meg. Itt mindent az Ő akarata tölt be! Ennek azonban a földön is érvényesülnie kell, ez azt jelenti, hogy az emberek között és az emberekért, és bizonyára az emberi önzés és kizsákmányolás által megkínzott teremtett világért is.

Ez a kérés is elsősorban egy Istennek szóló kérés, hogy érvényesítse üdvözítő akaratát. Egyúttal azonban arra vonatkozó kérés, hogy az emberek engedjék meg, hogy akaratukat és cselekedeteiket Isten és az Ő akarata határozhassa meg. Mert Isten akarata is, – ahogy az Isten törvényében és parancsolataiban az emberi cselekedetekre vonatkozóan megfogalmazásra kerül – Istennek az életre vonatkozó igenlésének kifejeződése.

Alapvető érvényességű: a parancsolat az, ami az életet szolgálja, tiltás az, ami annak árt. Nem véletlen az, hogy Jézus a Törvény tartalmát a szeretet parancsában foglalja össze.

Isten akarata, hogy az emberek egymás között azt a szeretetet éljék meg, amellyel Ő szereti őket!

Aki azt kéri, hogy legyen meg a Te akaratod, tehát szándéknyilatkozatot tesz, hogy nem csak Isten akaratának érvényesülését engedi meg saját életében, hanem azt teszi is. Bizonyára nem véletlen, hogy ez a kérés éppen Máténál olvasható. Mert ő a Hegybeszéd végén Jézusnak egy igen kritikus mondatát idézi: *„Nem mindenki megy be az mennyek országába, aki azt mondja nekem, Uram, Uram, hanem csak az, aki cselekszi az én mennyei Atyám akaratát.”* (Máté 7:21) Aki tehát így imádkozik: legyen meg a Te akaratod, az kéri Istent: „Atyám, segíts meg engem, hogy a Te szereteted valóságosan formálja cselekedeteimet, és legyen zsinórmértékké azokban.”

Az embert ezáltal éppen, hogy nem Isten bábjának tekinti, aki minden szálát a kezében tart, és tetszése szerint rángatja azokat, hogy érvényre juttassa akaratát. Isten a teremtményeiben partnert keres, aki belső belátással ért egyet akaratával, és ezáltal az „élet ügynökévé” válik.

Ehelyütt aztán Jézus Gecsemánében elmondott imája is jelentőséget nyer számunkra. Amikor ezt imádkozza: „Mindazáltal ne úgy legyen, ahogyan én akarom, hanem amint Te” (Mt 26,39) – akkor ebben az a készség fogalmazódik meg, hogy elfogadom Isten akaratát akkor is, ha az fáj. Ezzel persze nem azt akarjuk kifejezni, hogy fatalista módon belenyugszunk az elkerülhetetlenbe. Jézus egyúttal erőt is kér ahhoz, hogy végigjárja azt az utat, amelyet Isten

akarata mutat meg, és amely üdvösségre vezet. Az a kérés, hogy: legyen meg a Te akaratod, tehát magában foglalja azt a küzdelmet is, hogy a nehéz életszakaszokban vajon mi velünk kapcsolatban Isten akarata.

Érdemes itt röviden megállni, és visszatekinteni az első 3 kérésre, az un. Te-kérdésekre. Mindhárom, életünk két perspektívájára mutat rá, az egyik az a perspektíva, amely Istennek az emberekkel és ezzel a világgal kapcsolatos céljaira vonatkozik. Az, hogy valóban Istenünként ismerjük el Őt, és hogy neve megszenteltessék, és eljőjjön az Ő uralma és országa, legyen vége az igazságtalanság és szenvedés uralmának, és hogy legyen meg az Ő akarata, és ezzel már csak az történik, ami az életet szolgálja, ez jelenti nekünk, embereknek az üdvösséget. Ezt kérni, azt jelenti, hogy ebben bízunk, és azért munkálkodunk, hogy Isten legyen minden mindenekben (1Kor 15,28).

A másik perspektíva azonban azok életére tekint, akik imádkoznak: Ők maguk is meg akarnak nyílni Isten munkálkodása előtt, valóban azt akarják, hogy Isten legyen életük ura, rá akarják bízni magukat az Ő uralmára, ki akarják kutatni és követni az Ő akaratát. Minden új napon azt kérik, hogy sikerüljön nekik.

A három Te-kérést még Mi-kérés követi, tehát olyan kérések, amelyekben rólunk, és a mi ügyeinkről van szó. Biztos nem véletlen, hogy Jézus a mi és a nekünk kifejezést használja, nem azt mondja, hogy én és nekem. Ez nem azt jelenti, hogy az én-kérések tilosak lennének.

Megmondhatjuk Istennek azt is,

ami minket egészen személyesen foglalkoztat, és ami hiányzik nekünk. Maga Jézus a Gecsemánében azt kérte Istentől: „*Atyám, ha lehetséges, távozzék el tőlem ez a pohár*” (Máté 26:39).

Amikor azonban Jézus imádkozni tanítja tanítványait, akkor arra tanítja őket, hogy ne csak magukra tekintsenek, hanem másokkal együtt beszéljenek Istennel.

Az első Mi-kérés, a mindennapi kenyérre vonatkozó kérdés, a Miatyánk közepén áll. Azt további három kérdés követi, amelyek azokkal

a dolgokkal foglalkoznak, amik elválasztanak min-ket Istentől, ill. amik szétrombolhatják a Vele való közösségünket: vétkeink, a kísértés veszélye és a gonosz hatalmai. Jézus a kereszthalála által megnyitotta az utat Istenhez. Jézus által így Istent Atyának szólíthatjuk.

(Folytatás a következő hónapban)

*Walter Klaiber:
„Beszélgetés Istennel” című könyvéből
fordította Schauer mann Henrik*

Gondolatok Ábrahám életéből.

“Ha meglátnak az egyiptomiak, azt mondják majd: Ez a felesége! És engem megölnek, téged pedig életben hagynak.” (1Móz 12,12)

Az első próba a félelem próbája. Számtalan helyzet jön, amikor úgy gondolhatjuk, hogy okunk van félni. A félelem pedig nagyon rossz tanácsadó. Ha Istennel járunk, nem kell félnünk. A teljes szeretet kiűzi a félelmet. Abrámból süt a bizalmatlanság, hazugságba keveredik, letagadja a feleségét, hogy mentse az életét. A hazugság pedig bejön, szépen meggazdagodik, felesége a fáraó udvarába kerül. A hazugság azonban kiderül, Isten megveri az egyiptomiakat és minden napvilágra kerül. Abrám mégis megmenekül és kijut Egyiptomból, meggazdagodva, büntetlenül, mert Isten hatalmát látták benne.

„Ami pedig nem hitből van, az bűn.” – mondja Pál apostol. Milyen döntésekre visz a félelem? Felismerjük-e, hogy az

Isten iránti bizalmunkat sértjük, ha félelemből cselekszünk? Alattomos, ügyeskedő cselekedeteink következményét mindenképpen learatjuk. Ha Isten iránti bizalmunkon kívül más megfontolásokból is hozunk döntéseket, annak beláthatatlan következményei lesznek a környezetünkben, a családjunkban és a saját természetünkben is. A következményektől való félelem nem növeli a bizalmunkat, mint láttuk. Csak az, ha belátjuk, hogy Isten jól tervezett, ezért nem kell félnünk.

(Folytatás a következő számban.)

*Gyurkó Donát,
metodista lelkész,
Szekszárd*

BETHÁNIA CE SZÖVETSÉG 2018. ÉVI PROGRAMNAPTÁRA⁹

(Tervezet)

Ideje:	Megnevezése:	Helyszíne:
Március 15 – 18.	Tavaszi hétvége	Piliscsaba, LSZH
Március 24. (?) 10 óra	Debreceni közösség körzeti csendesnapja	Debrecen, Esperesi hivatal. Kálvin tér 17.
Április 13 - 15	Ifjúsági csendesnapok	Piliscsaba, LSZH
Április 28. 10 óra	Országos csendesnap, CE Szöv. Közgyűlése	Bp, VIII. Salétrom u. 5. Józsefvárosi ref. templom
Április 28 – 30.	Munkatársi hétvége	Piliscsaba, LSZH
Június 2. 10 óra	Hajdúböszörményi közösség körzeti csendesnapja	H.böszörmény, Kálvin-téri ref. gyülekezeti terem
Június 11 –16.	Egyedül élők hete	Piliscsaba, LSZH
Július 2 – 7.	Hitmélyítő hét	Hajdúszoboszló, Hajnal u. 5.
Július 9 – 14.	Családos evangélizáló és hitmélyítő hét	Hajdúszoboszló, Hajnal u. 5.
Július 23 – 28.	Gyermekek családok hete	Piliscsaba, LSZH
Július 25 – 29.	CE Világtalálkozó	San Diego, USA
Augusztus 5 – 12.	Angol nyelvű ifjúsági tábor	Piliscsaba, LSZH
Augusztus 16 – 19.(?)	Körzeti ifjúsági találkozó	Vaja, Ref. Egyházközség
Augusztus 20 – 25.	Idényzáró hitmélyítő hét	Piliscsaba, LSZH
Szept. 29. 10 óra	Miskolci közösség körzeti csendesnapja	Miskolc, Deszka-templom
Október 20. (?) 10 óra	Debreceni közösség körzeti csendesnapja	Debrecen, Esperesi hivatal. Kálvin tér 17.
November 17. (?) 10 óra	Vajai közösség körzeti csendesnapja	Vaja, Ref. Egyházközség
November 23 - 25.	Vezetőségi tagok hétvégi találkozója.	Piliscsaba, LSZH
November 26- December 1.	Ádventi evangélizációs hét	Piliscsaba, LSZH

Előzetes érdeklődés: Hajdu Zoltán missziói titkárnál
+36-30-946-8970 sz. telefonon vagy e-mail-ben: zolica01@gmail.com

Ádventi Hitmélyítő Hét

Áhítat

Imádkozzunk! Áldunk téged Urunk Istenünk az új napért az új lehetőségért. Köszönjük, hogy még az utolsó napra is készítettél mondanivalót. Köszönjük, hogy nem szűnsz meg, az elvesztettet keresni és hívni. Ajánlod az élővizet, amit csak te tudsz adni – azt mondd, aki ebből a vízből iszik, soha meg nem szomjúhozik. Munkáld a szívünkbe a szomjúságot ezután a víz után és azt, hogy higgyük el, hogy csak ez a víz tud bennünket megelégtíteni. Ámen.

Egy csodálatos történetet olvashatunk Jézusról és a samáriai asszonyról a János ev. 4. részében. A történetből kiderül, hogy Jézus nem csak Izráel elvesztett fiaihoz jött, hanem a pogányokhoz is. Még akkor is, ha a zsidók kerülték a találkozást velük. Jézus a tanítványaival Jákób kútjához sietett, egy szokatlan időben, mert találkozója volt egy asszonnyal. Tudta, hogy az asszony nem akart találkozni senkivel, ezért választotta ezt a szokatlan időt a nap legmelegebb óráját. Négyszemközt találkozott az asszonnyal, megszólította legegyszerűbben és mégis szokatlanul: – Adj innom!

Az asszony meghökkenve kérdez: Hogyan? Te zsidó létedre tőlem kérsz inni, mikor én samáriai vagyok!

Jézus nem a kérdésre válaszolt, hanem felkínálta Isten ajándékát! „Ha ismernéd az Isten ajándékát, és hogy ki az, aki így szól hozzád. Adj innom! Te kértél volna tőle és ő adott volna neked élő vizet!”

Az asszony számára ez teljesen érthetetlen, amit Jézus kínál. De amikor elhangzik Jézus szájából még az

is, „hogy aki ebből a vízből iszik újra megszomjazik, aki abból iszik amit én adok neki, soha többé meg nem szomjazik, mert örökéletre buzgó víz forrásává lesz benne.” Az asszony szívét öröm járja át és – ha nem is érti – megkívánja ezt a vizet! „Uram ad nekem azt a vizet!” – nem értem, nem tudom felfogni – lelkem szomjúhozik születésem óta ezután, a víz után. Az értelmét szavakba önti: „ne kelljen ide járnom vízért!”

Jézus tudja ennek a szomjúságnak az okát! Célirányos kérést intéz az asszonyhoz! „Hívd ide a férjedet és jöjj vissza!” Őszinte és igaz válasz: Nincs férjem! Jézus igazolja a választ: „Jól mondtad, mert őt férjed volt, és akivel most élsz az nem a férjed!”

Az asszony átéli, mit jelent a világosságba belépni! Emlékeiből tudja: akivel beszél, az próféta kell, hogy legyen. „Mi tudjuk, hogy Messiás jön, és ha eljön, akit Krisztusnak neveznek, és amikor eljön mindent megjelent nekünk.” Jézus ennek az egyszerű asszonynak kijelenti magát: „Én vagyok, aki veled beszélek.”

El sem tudjuk képzelni, hogy mit éltett át ez az asszony, de a cselekedeteiből következtethetünk rá! – otthagytá nagy értékét, a korsót! – be-szalad a városba és hívta az embereket! – az emberek hitelesnek tartották! – sokan hittek először neki, de a Jézussal való találkozás után azt mondják az asszonynak, hogy: Nem a te beszédedért hiszünk immár: mert magunk hallottuk, és tudjuk, hogy bizonyosan ez a világ üdvözítője, a Krisztus”. (42. v.)

Amikor először hallottam egy evangélizáción ezt a történetet. Mondhatom, nagyon megérintett, mert több helyen magamra ismertem. Tulajdonképpen én is elváltam. Meggondolatlanul, sajnálatból kötöttem házasságot. Azt gondoltam, valahogy végig lehet ezt élni! Nagy öröme, boldogságra nem számítottam, de 8 év után nem tudtam tovább élni ezt az életet, mert szerelmes lettem, és így elváltunk. Második férjem 17 év után lebénult. Az volt az első gondolatom, hogy talán a sors (nem Isten) így büntet a meggondolatlanságom miatt. Tehát nem Istenhez kiáltottam, mert olyan környezetben éltem, ahol számomra ismeretlen volt, hogy lehet kiáltani Istenhez gyógyulásért. Szüleim katolikusok voltak csak a rózsafűzért imádkozták, amit hallva nem értettem, mire jó az a sok „Üdvözlégy...”.

Ha innen nézem az életemet még a samáriai asszony is előbbre tartott, mert ő ismerte Istent, és tudott a Messiásról. De amikor én is meghal-lottam leányomtól, hogy „Úgy szerette Isten a világot...”, akkor én is szerettem volna megismerni őt, és találkozni és hinni benne. Olyan drága dolog, hogy Isten látta a vágyódásomat és látja most is. Látja a szívünkben a

vágyat és lehetővé tette – teszi most is – hogy találkozzunk vele. Felismer-tem benne a mentő szeretetet, ami megoldás lehet az én bűnös életemre. Bűneimet, bűnbánattal letettem a keresztt alá. Az ő vére által megtisz-tította a szívemet miután behívtam őt a szívembe, életembe.

Ezután az alkalom után, én sem tudtam mást tenni, mint a samáriai asszony, nem tudtam magamban tartani, hanem mondtam szerette-imnek, munkatársaimnak, ismerő-seimnek, mit tett velem Isten! Még azt is átéltem, hogy bábáskodhattam egy-egy új testvér születésénél. Azóta tudom mi a boldogság, örömeim őbenne vannak. Mindezt Istené a dicsőség!

Imádkozunk! Köszönöm neked drága Megváltó Jézusom, hogy engem sem hagytál elveszni. Te mindent megtettél, hogy megmeneküljek a kárhozattól. Csak magunkra vethe-tünk, ha nem törődünk ilyen nagy üdvösséggel. Azt is szeretném megkö-szöni, hogy gondod van arra, hogy folyamatosan táplálj minket igéddel. Ezen a héten is ezt tetted velünk. Egy nagy családba helyeztél bennünket, hogy egymás hite által épülhessünk. Ámen.

Cs. Kovács Katalin

Körzeti Csendesnap Debrecenben! ELVÉGEZTETETT!

A fenti evangéliummal Körzeti Csendesnapot tartunk Debrecenben a Kálvin tér 17. szám alatt lévő Esperesi Hivatal dísztermében

2018 március 24-én 10 és 15 óra közti időben.

Szolgálnak: Lovász Krisztián lp., Somogyi László lp., Tárnok Ferencné lp.,

Hajdu Zoltán missziói titkár.

Szeretettel vár minden érdeklődőt:

a debreceni Bethánia CE közösség

Felix Salten: BAMBI /Részlet/

"A falevelek párbeszéde lehullás előtt"

"A rét szélén egy nagy tölgyfáról lassan hullott a levél. S hullott a többi fáról is.

A tölgy egyik ága, magasan a többi felett, egész a rétre nyúlt ki.

Legszélső ágán két levél kuksolt egymás mellett.

- Már nem úgy van, mint régen - mondta az egyik levél a másiknak.

- Nem - ismételte a másik. - Ma éjjel is annyian elmentek közülünk... Már jóformán csak mi maradtunk ezen az ágon.

- Nem lehet tudni, melyikünkön van a sor - mondta az első. - Amikor még meleg volt, és a nap forróságot árasztott, olykor egy-egy vihar vagy felhőszakadás tört ránk, és sokan közülünk már akkor elsodródtak, holott még fiatalok voltak. Nem lehet tudni, melyikünkön a sor.

- Most a nap csak ritkán süt - sóhajtott a második levél. -, és ha süt is, már nincs ereje. Új erőre volna szükségünk.

- Vajon igaz-e - kérdezte az első -, vajon igaz-e, hogy helyünkbe újak jönnek, ha mi lepergünk, és aztán újra mások és mindig újra?

- Biztosan igaz - suttogetta a másik. - El se tudom képzelni... Ez már meghaladja a mi fogalmainkat.

- És aztán olyan szomorúak leszünk tőle - tette hozzá az első.

Egy ideig hallgattak, aztán az első csöndesen mondta maga elé:

- Miért kell elmennünk?

A második kérdezte:

- Mi lesz velünk, ha lehullunk?

- Lehanyatlunk...

Az első felelte:

- Nem tudom. Az egyik ezt mondja, a másik azt... De senki se tudja.

A másik kérdezte:

- Vajon érzünk-e még valamit? Vajon tudunk-e még valamit magunkról, ha ott lenn leszünk?

Az első ismételte:

- Ki tudná megmondani? Aki lehullott, még sose tért vissza, hogy erről beszéljen.

Újra hallgattak. Aztán az első levél gyöngéden így szólt a társához:

- Ne bánkódj olyan nagyon, hiszen reszketsz már.

- Hagyd csak - felelt a másik. - Mostanában olyan könnyen reszketek. Már nem érzem magam olyan biztosan a helyemen.

- Ne beszéljünk többé ilyen dolgokról - mondta az első levél.

A másik felelte:

- Nem... hagyjuk... de... mi másról beszélhetnénk?... - Hallgatott, és kis szünet után folytatta: - Vajon ki megy el közülünk elsőnek?

- Ezzel még ráérünk - csillapította az első. - Emlékezzünk inkább a múltra. Milyen szép volt. Milyen csodálatosan szép! Amikor a nap oly forrón tűzött ránk, hogy majd kicsattantunk az egészségtől. Emlékszel még? És aztán reggel a harmat... És az enyhe, pompás éjszakák...

- Most iszonyatosak az éjjelek - panaszkodott a másik -, és nem akarnak véget érni.

- Nem szabad panaszkodnunk - mondta az első szelíden -, hisz tovább

éltünk, mint sokan-sokan közülünk.

- Ugye, nagyon megváltoztam? - érdeklődött a második levél félénken, de sűrűtőn.

- Szó sincs róla - erősítette az első. - Te persze azért gondolod, mert én olyan sárga és csúnya lettem, ó, nálam ez egészen más...

- Ugyan, ne tréfájl! - vágta el szavát a másik.

- De igazán úgy van - ismételte az első buzgón -, higgy nekem! Olyan szép vagy, mint az első napon. Itt-ott egy-egy vékony, sárga csík, alig lehet észrevenni, és csak még szebb leszel tőle. Higgy nekem!

- Köszönöm - suttogetta a másik levél meghatottan. - Nem hiszek neked... legalábbis nem egészen... de köszönöm, hogy olyan jó vagy... te mindig jó voltál hozzám. Most értem csak meg egészen, mennyire jó.

- Hallgass! - mondta az első, és maga is elhallgatott, mert a bánat szavát vette.

Most hallgattak mind a ketten. Az órák múltak.

Nedves szél húzott hidegen és ellenségesen a fák felett.

- Ó... most... - mondta a második levél - én... - Megtört a hangja. Lassan levált az ágról, és kerengélve lehullt. Itt volt a tél."

A szent közöttünk lakik

"Ujjongj, örülj, Sion leánya, mert jövök már, és itt fogok lakni – így szól az Úr!" (Zak 2,14) Isten csecsemővé lett. Belépett egy gonddal és fájdalommal teli világba.

„Az Ige testté lett, közöttünk lakott, és láttuk az ő dicsőségét, mint az Atya egyszülöttjének dicsőségét, telve kegyelemmel és igazsággal.” (1Jn 1,14)

Ennek a versnek kulcsszava a „közöttünk”. Közöttünk lakott. Királyi ruhája az emberi test volt, amit magára

öltött. Egy jászolt tett meg trónusává, és néhány kisborjúból állt udvartartása. Felvette a hétköznapi Jézus nevet, és megszentelte. Ugyanezt tette néhány egyszerű emberrel is. Lakhatott volna valahol félúton a menny és a föld között, vagy egy lakatlan szigeten is, de nem tette. Közöttünk lakott. A bűnösökkel barátkozott, és a szegények testvére lett.

MAX LUCADO
Kegyelem napról napra.

Egy hétköznapi hős

Csoma Krisztinára emlékezünk

(Letöltve az Országos Református Cigánymisszió 2016.01.12-i honlapjáról.)

138 éve született Csoma Krisztina, a Bethánia Szövetség missziói munkása, aki évtizedeken át végzett cigánymissziót, és kárpáti cigány nyelvre fordította az Újszövetséget és a Zsoltárokat.

Csoma Krisztina 1880. január 12-én született Mezőtúron. 1903-ban, a Bethánia Egylet hazai alapításakor már férjezett asszonyként Budapesten élt. Első férjével, Bónis Gyulával (1875–1922) együtt a kezdetektől tagja volt a magyarországi Bethánia Szövetségnek. Az 1910-es évek első felében Budapesten, a VIII. kerületében volt fűszerkereskedése, férjének pedig cipésműhelye.

1918 körül a házaspár Piliscsaba-Klotildligetre költözött, ahol Bónis Gyula 1922 nyarán tüdőgyulladásban meghalt. 1928 elején, szűk hat évvel

első férje halála után, Csoma Krisztina feleségül ment egy ekkor már nyugdíjas, korábbi MÁV-alkalmazotthoz, az ugyancsak özvegy Koltai Józsefhez (1873–1942).

A Bethánia Szövetség belmissziói munkatársaként – egyes források szerint 1925-től, míg mások szerint az 1910-es évek végétől – piliscsabai és tinnyei, főként szegkovácsolásból élő cigány családok között végzett missziós szolgálatot. Korabeli feljegyzések szerint a húszas évek végén kárpáti cigány nyelvre fordította a Zsoltárokat, majd a harmincas évektől az Újszövetség lefordításával is foglalkozott. Visszaemlékezések, illetve egy sajtóhír szerint, ezt a munkát végül be is fejezte. Újszövetség fordításának jelenleg egyetlen, egy újságcikk részeként fennmaradt mondatát ismerjük.

A képen: Csoma Krisztina cigányok között

Az 1920-as évek végén férjével, Koltai József presbiterrel egyetlen vagyonukat, telküket a Klotildligeti Református Egyházközségnek adományozták, ezen a telken épült 1939-ben a piliscsaba–klotildligeti református templom.

Csoma Krisztina élete utolsó közel két évtizedét megözvegyülve, az 1950-es éveket pedig nagy szegénységben

töltötte Piliscsabán. A gyülekezet dokumentumai szerint ekkor már ő szorult több alkalommal anyagi- és élelmiszer támogatásra. Pár héttel nyolcvanadik születésnapja után halt meg. 1960. február 4-én temették el a pesterzsébeti temetőben. Sírhelyét 1987-ben, a temető újraparcellázásakor felszámolták.

A képen: a klotildligeti református templom alapkőletétele, közepén Csoma Krisztina és Nagybacsoni Nagy Vilmos altábornagy, a gyülekezet gondnoka

Ha több, a cigánysággal valóban foglalkozó, és őket felkaroló személlyel ismerkedhetnénk meg, ha több olyan személyt tudnánk felmutatni, akik egyházunkat példaértékűen szolgálták, ha ezeket a személyeket jobban megismerhetnénk, akkor talán jobban tudatosulna bennünk, hogy az emberi

viselkedés viszonylag lassan, de azért alakítható. Ehhez azonban nagymértékű türelem és odaadás szükséges, ahogy azt Csoma Krisztina is tette. A mindenkor emberének szüksége van pozitív hősökre, hiteles életutakra.

Küzdelem a kételyekkel

"Nem Jákob lesz ezután a neved, hanem Izráel, mert küzdöttél Istennel és emberekkel, és győztél." (1Móz 32,29)

Egy parkban ücsörögve a reményvesztettség könnyeivel küszködtem. Biztos voltam abban, hogy életemet Istennek szenteltem, és igyekeztem hűségesen követni. Az elmúlt pár évet azzal töltöttem, hogy felkészüljek a hitem szerint Isten által elhívott életpályára, de még egy interjút sem tudtam rendesen összehozni. Félreértettem volna Isten vezetését, vagy már lemondott rólam? Azon az éjszakán harcoltam és tusakodtam, vajon a helyzetem mit mond az Istennel való kapcsolatokról.

Jákob is egy éjszakán át tusakodott Istennel. Bár a Biblia erről nem ír, Jákob is aggódhatott az Istennel való kapcsolata miatt. Nagy gazdagságra tett szert a bátyját megillető örökség elcsalásával. Most pedig az újra találkozás előestéjén aggódott, hogyan fogja fogadni őt Ézsau. Napkeltekor

válaszul Jákob áldást kérő igényére, az angyal megígérte: „ezután a neved... Izráel, mert küzdöttél Istennel... és győztél.”

Jákob körülményei változatlanok maradtak, a testvére még feléje tartott, hogy találkozzon vele. De Jákob már egy megváltozott ember volt. Az Istennel való éjszakai tusakodásom után az én helyzetem sem változott meg. Én viszont Jákobhoz hasonlóan megváltoztam, és megnyugodtam, hogy Isten nem bántódott meg kételkedéseim miatt, és feltétel nélkül szeret.

Atyánk, köszönjük, hogy ismered kételyeinket és félelmeinket, és szere-tetéről biztosítasz minket. Ámen.

Kudarcaink is lehetőséget adnak a hitben való növekedésre.

Tom Dury (Colorado, USA)

Megújító alkalom Vaján

2018. 01. 18.

Az alkalmat Hajdu Zoltán misszió titkár vezette. A lelki üzenet a Jn 1,19-42 és Mt 11,11-ből volt.

"Keresztelő János bizonyágtétele. A zsidók azt kérdezték Keresztelő Jánostól: „Ki vagy te?” Ő ezt vallotta, én nem Krisztus vagyok, se nem próféta, én kiáltó szó vagyok a pusztában."

Rendkívüli ember, akiről még Jézus is bizonyágot tesz. Ő az, aki a

Megváltó útjának előkészítője. János a pusztában végzi munkáját. Nemcsak öltözete, életvitele hasonlít Illés próféta-tára, hanem belsőleg is, hiszen Illés lelkével jár.

Összeköti az Ószövetséget az Új-szövetséggel. Malakiás próféta után hosszú ideig nem szólt Isten az ő népéhez. Az emberek ki voltak éhezve az ígére. Amikor eljön Keresztelő János olyan erővel hirdeti az Isten szavát,

hogy ébredés lesz azon a vidéken.

Keresztelő nem ismerte Jézust, de kijelenti, aki elküldött engem – Isten – Ő mondta nekem: „Akire látod a Lelket leszállni, galamb formájában és megnyugodni rajta, ő az Isten Fia.” János rámutat Jézusra és kijelenti: „Íme az Isten Báránya, aki elveszi a világ bűneit”. Jézust ő előtte még senki nem nevezte így. Felülről kapta a kijelentést és ő alázatosan így mutat Jézusra. Bizonyágtétele őszinte, egyszerű, a kijelentéshez ragaszkodó. János Illés lelkével járt, a törvény vonalán haladt. Azt hirdette: „A fejsze ott van már a fák gyökerén, ezért minden fa, amely nem terem jó gyümölcsöt kivágatik és a tűzre vették.”

János, amikor ártatlanul börtönbe kerül, kísértő gondolat van benne „*Te vagy-e az Eljövendő vagy mást várunk?*” Jézus is bizonyágot tesz Keresztelő Jánosról az emberek előtt: *”Bizony mondom nektek nem támadott asszonytól születettek között nagyobb Keresztelő Jánosnál, de aki a legkisebb a mennyek országában nagyobb nála”*. János nem született felülről – de őt ez

nem zárja ki a mennyből.

Különbség van Keresztelő János és mi köztünk, mert mi a kegyelem útján jutunk a mennybe. A mi bizonyágtételünk nem felszólításra történik, hanem belső kényszer hajt. Mi arról tudunk vallást tenni, amit Jézus tett velünk, amit átértünk. Nem tehetjük, hogy ne szóljunk elsősorban azoknak, akik körülöttünk élnek, akikért felelősséggel tartozunk. Elsősorban az életem beszéljen Jézusról, hogy a kijelentés tovább jusson. Minden ember életére van megoldás, ha a kegyelmet elfogadja.

Az Úr ajánlja a testvéri közösséget, ahol egymás hite által épülünk, ahol őszintén megnyílhatunk, elmondhatjuk örömlőket, bánatunkat és kérhetjük az értünk mondott imádságot is. Számunkra ez a Betánia!

Az ige szolgálat után ez a kérdés hangzott el: Hogyan gyakorlom az útkészítést a lelki életemben? Nagyon sok bizonyágtétel hangzott el!

Lejegyezte: Cs Kovácsné Kati

*** ZSIDÓ REGGELI IMA***

„Örökkévaló Isten, nagy szeretettel szeretted minket.

Nyisd meg szívünket, hogy megértsük és felfogjuk, meghalljuk és befogadjuk tanításod minden szavát!

Világosítsd meg szemeinket tanításoddal,
és szívünket kapcsold össze parancsolataiddal!

Segíts, hogy szeressük és féljük nevedet,
mert szent nevedben bizakodunk!”

93 évesen szólította magához drága Megváltója szeretett gyermekét özv **Balla Sándornét**, a sokunk által ismert Etelka nénit. Küzdelmes élete volt, és győztesen térhetett haza. Találkozásainkkor mindig el kellett énekelnünk együtt: Ha visszanezek, a megtett útra, Mit jártam eddig belédfogódzva: A szívem hálás, magasztal Téged, Köszönök mindent Jézus Tenéked! Egész élete ezt a hálát tükrözte. Az ébredési időkben gyermekek között szolgált a szabolcsi területen. Élete utolsó négy hónapját a Nyíregyházi Szent István Szeretet Otthonban töltötte. Legyen áldott az ő emléke.

Hajdu Zoltán

Balla Sándorné, Etelka néni szórólapokon is megjelent bizonyágtétele:

ÉLETEMBEN BÁRMI TERHET VITTEM, SOHA SEM MONDHATTAM, HOGY ELHAGYOTT AZ ISTEN

Nyírmadán születtem: 1924. augusztus. 24-én. Hívő szülők gyermekeként nevelkedtem. Mindig örömmel jártam velük az istentiszteleti alkalmakra. Komoly hívő közösségben növekedhettem. Ez az ébredési időkben volt. Isten sokszor szólítgatott Igéje által, de az Ige csak a fülemig ért el és nem a szívemig. Úgy gondoltam nincs nekem olyan nagy bűnöm, amiből meg kell térnem, míg egyszer egy jól ismert hívő testvér azt kérdezte: Etelka még sem tért meg? Akkor kezdtem igazán elgondolkodni, hogy is állok én ezzel. Megláttatta velem Isten, hogy így ahogy vagyok az Ő színe elé nem állhatok. Mi lesz akkor velem, ha ma jön el Jézus? Isten így végezte bennem a jó munkát és szólítgatott szent Igéje által.

„Mert úgy szerette Isten a világot, hogy egyszülött Fiát adta, hogy aki hisz őbenne, el ne vesszen, hanem örök élete legyen” János 3.16

Megértettem, hogy Ő azért jött,

hogy megmentсен és nem akarja, hogy elvessek. Akkor elhatároztam, nem halogatom tovább a döntést, elfogadom az Ő felkínált kegyelmét. Arra kértem Istent, adjon nekem alkalmat erre. Abban az időben nem közlekedtek rendesen a vonatok, bizony sok kilométert gyalog kellett megtenni. hogy eljussunk egy-egy konferenciára. Volt olyan község, ahol szekérrel jöttek elénk. Nehéz volt mindenkit elszállásolni. Házaknál szalmán aludtunk, többen egy szobában, de ennek is örültünk. Végül egy nehéz éjszakai tusakodás után-(mert az ördög nem akarta engedni, hogy igent mondjak az Úr hívására)- döntöttem.

Már nem gátolt semmi, győzött Jézus és én örömmel mondhattam, hogy elfogadom az Ő felkínált kegyelmét, és befogadom életembe, mint személyes Megváltómat. Felszabadultan mentem haza szüleim örömére, de nemcsak ők örültek, hanem az angyalok is egy bűnös ember megtérésén.

Azóta tudom, hogy megbocsátotta bűneimet az Ő vére által és gyermekévé fogadott. Bűnbocsánattal és örök étellel ajándékozott meg.

Bizonyágot nyertem a felől, hogy örök életem nemcsak lesz, hanem már van. A megtérésemkor kapott Ige ez volt: *„A rád bízott drága kincset őrizd meg a bennünk lakozó Szentlélek által.”* (2Tim 1,14)

Ezután Isten sok szolgálattal is megbízott, mert nem tétlenségre hívott el minket. Az akkori drága életű lelkész asszonyunkkal, Keresztesi Lászlónéval néhányan együtt jártunk ki a tanyára, amely 2 kilométerre volt tőlünk. Téli estén is, amikor a hó ropogott a lábunk alatt örömmel mentünk, mert vitt bennünket az első szeretet tüze. Az akkori cselédházakba járunk, mert láttuk, hogy éhség van szívükben Isten Igéje után. Mindig telt ház fogadott, és Isten megengedte látnunk, a kikelt magot is. Övé legyen a dicsőség! Isten szuverén joga, hogy a mai kor emberét az Ő Lelke által milyen módon szólítja meg, de a hívás még ma is hangzik és ez kegyelem!

Azután Pesten voltam Biblia-iskolán, majd részt vettem Debrecenben egy gyermek missziói tanfolyamon. Utána gyermekek között használt az Úr. Egy közeli faluba Ilkre is jártam kerékpárral, amely 7 kilométerre volt. Mikor odaértem, a falu szélén várt egy kis gyermeksereg. Nagyon örültünk egymásnak és beszélgettünk az Isten szeretetéről. Sok lelki éneket tanítottam meg velük és nagyon nyitott volt a szívük az Ige iránt. A felnőttekkel is komoly lelki kapcsolat alakult ki. Nagyon szerették az Urat és örömmel

tettek róla bizonyágot, mint Drága Megváltójukról.

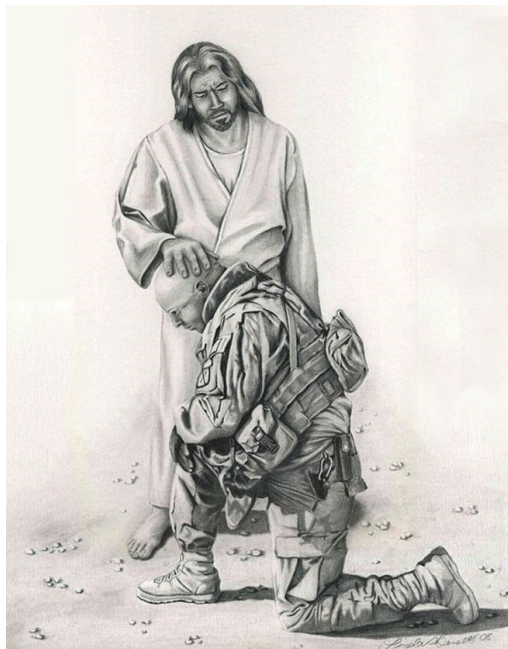
Megtanultam, hogy Isten Igéjét bizalommal kell vetni, és nem szabad belefáradni, mert az elvetett magok kikelnek és Isten majd látni engedi a gyümölcsöket is. Legyen dicsőség az Ő nagy nevének. Ezt a munkát amíg lehetőség volt végeztem, de ez az út lezárult.

Később férjhez mentem, és házasságunkat Isten két fiúgyermekkel áldotta meg. Férjem 22 évi házasság után meghalt, majd 8 évre rá 23 éves fiamat veszítettem el. Nagy próba elé állított az Úr, de nem hagyott magamra. Sasszárnyon hordozott, szeretetével vett körül, adott erőt, megnyugvást az Ő akaratában. A hit próbája volt ez tudom, mert akit szeret az Úr megpróbálja, mert az aranyat is tűzben próbálják meg. Voltak, akik megkérdezték, hogy honnan van ennyi erőm, azt válaszoltam, hogy onnan felülről, az én drága Uramtól és Megváltómtól. Elég volt az Ő kegyelme mindenre és elég ma is, mert kegyelemből tart meg, hit által.

Arra vágyom, hogy az én Megváltómnak öregkorban is hasznos eszköze lehessen. Ha kérjük Őt, Szentlelke által mindennap megadja az erőt.

Köszönöm az Úrnak értem hozott áldozatát, megtartó szeretetét, de azt köszönöm meg legfőképpen, hogy Megváltómat korán megismerhettem, aki kimentett a kárhozatból engem és hogy életemben bármi terhet vittem, soha sem mondhattam, hogy elhagyott az Isten. Legyen érte áldott az Ő szent neve!

"Mert mi nem test és vér ellen harcolunk" (Ef 6,12)

Harcaink

Harcolunk, küzdünk minden nap valamiért, sokszor egymás ellen. Vajon ezek a célok az Úrtól vannak? Mindig tisztában vagyunk, mért kell küzdenünk és ki az igazi ellenség? Hogyan kell harcolnunk, erővel vagy erőtlenséggel? És milyen fegyverzettel... Gondolkodjunk együtt!

Várunk mindenkit, fiatalt, időset, családot és egyedülállót egy hosszú hétvégére. Mert nem kell egyedül harcolnod.

Jelentkezni lehet:

Flikinger Jenőnél Tel: +36305549764

e-mail: jenoflikinger7@gmail.com

vagy Hajdu Zoltánnál: +36309468970

e-mail: zolica01@gmail.com

Impresszum:

Új Mustármag, megjelenik kéthavonként, ingyenes.

Kiadó: Bethánia CE Szövetség

Levelezési cím: 1094 Budapest, Angyal u. 30.

Email cím: info@ce-union.hu

Felelős kiadó: Gyurkó József

Szerkesztői bizottság: Nagy Zsolt Zoltán,

Hájdú Zoltán, Miklóssy Józsefné

Adományokat köszönettel elfogadunk

Számlaszámunk: 11708001-20525725